

det for at holde Valgmandsvalgene i Høsten og Landstingsvalgene lige op til Rigsdagens Sammentræden. Den ærede Indenrigsministers Bemærkninger om, at det er ikke absolut givet, at Stiftamtmanden har ment, at nyt Valg var nødvendigt, kan jeg ikke forstaa. Jeg kan ikke læse det paa anden Maade. Han spørger slet ikke Ministeriet, om der skal være nyt Valg; han beder blot om Bemyndigelse til at udskrive det ny Valg til den 17de September. For saa vidt den 17de skulde være for sent, hvad jeg ikke kan se — men den ærede Minister mener jo, at det var en Dag for sent — saa var der jo ikke noget til Hinder for at bestemme Valget adskillige Dage før, der var jo 16 Dage mellem Dødsdagen og Landstingsvalget, saa der var jo god Tid til at foretage Omvalg. Det behøvede jo ikke at være den 17de, det kunde jo være den 15de, 14de osv. Den ærede Minister spurgte, om Mindretallets Ordfører, dersom Valget havde faaet et andet Udfald, vilde have gjort samme Betragtninger gældende, og om Mindretallets Ordfører vilde indestaa for, at der ikke var blevet klaget over det. Nej, jeg kan ikke indestaa for, om der var blevet klaget over dette eller hint Punkt, der kan jo komme mange Klager, baade rimelige og urimelige, men jeg vil indestaa for, at jeg paa ingen Maade vilde have beklaget mig, dersom Valgmandsvalget i Hornstrup var kommet til at foregaa paa den Maade, som jeg har omtalt.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger over for den ærede Ordfører. Han gentager, at Begrebet „endelig“ i § 74 forekommer ham meget klart. Jeg skal ikke indlade mig paa at imødegaa ham paa ny. Jeg skal kun henvise til mine Bemærkninger den første Gang, jeg havde Ordet. Han hævdede endvidere, at det var umuligt, at der kunde foretages nyt Valg efter Dødsfald; man vilde komme ind paa et farligt Skraaplan, hvis man indrømmede en saadan Mulighed. Thi sæt, at der var andet Forfald, sæt, at vedkommende faldt i en farlig Sygdom, havde taget Skade o. s. v., skulde der saa ogsaa foretages nyt Valg? Jeg vil dertil svare, at hvis der overhovedet er en Mulighed for, at Valgmanden kan møde og udføre sit Hverv, skal der selvfølgelig ikke foretages nyt Valg; hvis det kan skønnes, at den Mulighed overhovedet er til Stede, selv om det er en farlig Sygdom, er det en given Sag, er det klart for alle, at der ikke kan foretages nyt Valg paa Grund af Sygdom. Men paa Grund af Dødsfald er det

soleklart. Der foretages jo ikke nyt Valg af en Folketingsmand, fordi Repræsentanten er syg, der foretages jo ikke nyt Valg af en Landstingsmand, fordi den paagældende er syg, vi have jo haft Eksempel paa, at en Landstingsmand kan være syg og have sin Plads alligevel. Den Ting er soleklar. — Maa jeg, forinden jeg gaar videre, sige et Par Ord om Tilfældet med den 27aarige Valgmand. Den ærede Ordfører spørger, om jeg billiger, at det skal være Praksis, at en Valgmand kan være 27 Aar. Nej, selvfølgelig skal dette ikke være Praksis. Jeg har første Gang, jeg havde Ordet, udtalt, at det vilde være en Ulovlighed. Men at Tilfældet er forefaldet, ved jeg. Det var mig selv. Jeg var 27 Aar, da jeg blev valgt til Valgmand første Gang, og jeg ved, hvorfor man foretog den Forandring, jeg omtalte første Gang, jeg havde Ordet, det var, fordi man mente, at Kommunen burde være repræsenteret. Men hvad der er Hovedsagen her med Hensyn til den ærede Ordførers Bemærkning er dette, at han vilde gøre gældende, at Landstinget aldrig havde godkendt noget saadant med Hensyn til de højstbeskattede, som jeg har villet gøre gældende. Det, at Formanden i Aalborg og mange andre Steder er kommen med den Slags Bemærkninger, havde ikke noget at sige, betød ingen Ting, og det, at man havde indkaldt af Tillægslisten paa Grund af Forfald, betød ingen Ting, for Landstinget havde aldrig godkendt noget saadant. Nu ved jeg bestemt, at sligt er sket, ikke blot sidste Gang i Aalborg ifølge det, jeg har læst op her, men mange Gange i Aalborg, og jeg er sikker paa, at det er sket mange Steder, og Landstinget har hver Gang godkendt disse Valg. Landstinget har godkendt de sidste Valg i Aalborg uden at omtale dette Forhold, har altsaa, synes det mig, dermed godkendt den Betragtning, at man lige til det sidste kan indkalde højstbeskattede, umiddelbare Vælgere af Tillægslisten. Landstinget eller i alt Fald Udvalget har været vidende om, at denne Praksis har været fulgt til denne Dag, og Landstinget har godkendt de Valg, som ere blevne foretagne i Henhold til denne Praksis. Det, mener jeg, er Hovedsagen i dette Tilfælde, og derfor tilraader jeg, at dette høje Ting bliver ved at følge den Praksis, Landstinget Gang efter Gang har fulgt indtil denne Dag. — Hvad dernæst angaar Modkandidatens Attest, som den ærede Ordfører baade i Betænkningen og nu mundtlig har omtalt som Bevis for, at det, der foregik paa Valgdagen, var i sin